Ч. 266. Пятниця 9 грудня (26 падолиста) 1904. Рік XIV.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

аток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата** у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*(До ситуациї. — З комісиї буджетової. — З Сербії. — Дальші вісти про конституцийний рух в Росиї. — Аґітация раскольників против війни. — З поля війни.)*

Віденьский кореспондент староческой „Politik“ доносить: Оногди по засіданю палати послів відбули проводирі молодоческого клюбу спільну нараду зі союзом полуднево-славяньских послів, на котрій сконстатовано, що наради ведені з правительством дали у всіх напрямах вислідок неґативний так, що оба клюби не суть в силі допустити до правильних нарад над провізориєю буджетовою і над сумою рефондованя, якої правительство домагає ся. На случай, коли би в послідній хвили підчас засідань комісиї буджетової не винайдено якогось способу поступованя в справі предложеня запомогового і рефондованої суми, то треба бути приготовленим на то, що палата послів ще сего тиждня — мабуть в пятницю — відбуде своє послідне засідане. Надія що до поправи відносин зменшила ся до мінімум, позаяк правительство домагає ся конче, щоби предложене запомогове і рефондовану суму трактувати разом.

Оногди відбуло ся засідане комісиї буджетової під проводом дра Катрайнера і в присутности міністрів дра Кербера, Косля і Букоа. Міністер скарбу зазначив, що предложене правительства складає ся з двох частий, з запомог для населеня по причині нещасть елементарних і зі справи фінансово-державної. Що до першої справи, то міністер висказав здивоване, що декотрі партиї уважають предложену на запомоги суму за малу. Сума тота перевисшає всякі запомоги з попередних літ, з виїмкою надзвичайних запомог в роках 1897, 1899 і 1903. Що же до жаданя, щоби понад тоту суму визначено ще $4\frac{1}{2}$ міліона корон, то міністер зазначив, що то довело би до підвисшеня прелімінаря на 1905 р., а то мусіло би бути покрите емісиєю ренти, коли тимчасом видатки буджету мусять бути покривані з біжучих доходів. То підвисшене захитало би рівновагу буджетову як формально так і матеріяльно і міністер не може длятого брати одвічальности на себе. — Пос. Бернрайтер доказував, що як кредит запомоговий так і рефундоване належать до буджету. — Штайнвендер заявив ся против рефундованя і промавляв за затягненем позички в сумі 15 і пів міліона. — Др. Кербер заявив, що правительство хоче передовсім завести публичні роботи для поданя помочи потерпівшим від нещасть елементарних, відтак доставляти насіня і уділяти низько процентових запомог. — Пос. Крамарж запротестував рішучо против юнктім.

Як вже звістно, проводир сербских радикалів, Пасич, відмовив взяти ся до утвореня нового кабінету, бо жадає, щоби король розвязав теперішну скупштину. Мимо того доносять нині, що таки Пасич возьме ся до утвореня кабінету. То дуже хитрий лис і він відтягає ся умисно, щоби в хвили великої потреби виступити в ролі спасителя. Пасич має за собою в скупштині звиш 80 послів, але селяньска партия, ліберали і скрайні радикали, могли би разом утворити опозицию небезпечну для кождого правительства.

Недавно тому рознесли були російскі ґазети чутку, що в Дальнім застрілили Японці кількох вояків за то, що они не хотіли йти на поле війни. Тота вість від першої хвилі видавала ся дуже неімовірною, лиш не можна було знати, в якій цїли она пущена. Тепер показує ся, що тота вість, котру пустили були „Біржев. Ведом.“, мала закрити а бодай ослабити за границею факт, який став ся в російскій армії. То стало ся в четвертім корпусі сибірскої армії, де члени звістної російскої секти „раскольників“ зачали проповідувати против війни; їх ставлено перед воєнний суд і розстріляно. Суть ознаки, що аґітация против війни в російскій

16)

## Росийско-японьска війна
### від її початку аж до битви під Ляояном.

*(Написав К. Вербин).*

(Дальше).

Множество домів поушкоджували кулї і они тепер по найбільшій части стоять пусткою. Банк зараз замкнули і на щастє не було там нікого, коли спорий кусень ґранату розбив велику зеркальну шибу і врив ся в стіну на другім боці. Два тяжкі ґранати 30-центиметрового калїбру впали на „Ретвізана“ і убили там та покалічили богато моряків. Згаданий корабель, котрий ушкодили були японьскі торпедовці підчас першого нічного атаку, затягнули були перед кількома днями щасливо до внутрішної пристані і там взяли ся его направляти.

Стілько розповів мій знакомий на двірци в Нанґалїні, а я его доповню моїм пізнїйшим оглядaнем побоєвища. Ми сиділи так і сиділи в ждальни, де на щастє був не злий буфет. А всеж таки й побут на стациї давав нагоду придивити ся неодному, бо як на всіх двірцях так і в Нанґалїні єсть сильна войскова сторожа, відтак приходило тут і відходило богато офіцирів і взагалї войскових людий, а то представляло досить живописний образ. Недалеко від стацийного будинку знаходить ся польна кухня, звідки вояки приносять собі горячий капусняк. На знак, що вже роздають капусняк, вилазять они із своїх домівок, в сїм случаю з ряду ваґонів товарових і ставлять ся в ряди. Насамперед „Молись!“ — кажуть в Росиї і на даний знак здоймають всї шапки і сьпівають в хорі молитву. Відтак кажуть: „На право, марш!“ і рівним кроком ідуть вояки до польної кухні по капусняк. То здорові молодці тоті російскі вояки, добродушні і по найбільшій части веселі як рідко, а уміють зносити хочби й яку біду і нужду. Они повбирані в короткі кожухи і мають на ногах повстяні чоботи (папучі), замість котрих підчас маршу убирають чоботи з холявами. Зпід високої баранкової шапки виглядає здорове добродушне лице. Вечером, коли о осьмій годині трублять на сон, стають знову в ряди перед своїми ваґонами і сьпівають вечірну молитву, по котрій відтак побожно хрестять ся. Аж тоді збирають ся офіцири в згаданій ждальни першої і другої кляси та розмавляють о війнї або о чім иньшім. Без кількох „рюмок водки“ при тім не обійде ся; настануть знов лїпші часи, коли в ясно осьвітленій сали при сьпіві тінґлових сьпівачок можна буде пити „шампанское“. Тепер не пора на жарти і веселу пятницю; тепер у офіцирів і вояків лиш тота одна гадка, щоби в польній битві стрітити ся з ненавистними Японцями і досадити їм баґнетами.

Наконець скінчила ся і моя мука. Була майже знову північ, коли наконець над'їхав поїзд з півночи, котрий стояв перед Харбіном цїлий день засипаний в снігу, а в дві години опісля ішов я знову на помацки темними, хоч очи виколи, улицями Порт Артура до моєї домівки.

Але яка несподіванка показала ся тут моїм очам, коли я станув перед моїм помешканем! Мур довкола дому по части розвалений, на сходах брак кількох ступенїв, в дверох вирвало тафлї і нема замку. З вікна повіває мов би який страх заслона і нїби кивае до мене та каже: „Ходи сюди і подиви ся, що тобі наробили!“ Шукаючи лямпи в комнаті, спотикаю ся на якесь каміне, на румовище і поперевертані меблї, аж наконець при сьвітлї сірничка виджу лиш спідний кружок з моєї колись мов би княвівскої лямпи. Дірами у вікнах заглядає страх до хати, всї шиби повилїтали і лежать потовчені на дрібнесенькі кусники на земли та скриплять, коли на них стану. Наконець знайшов я сьвічку та осьвітив спустошене. На нашім подвірю розпук ся був ґранат, вирвав величезну яму в земли та спустошив все довкола. Правда, що при близшім огляненю річи в моїм помешканю були по найбільшій части цїлі, а стоячі на фортепіяні оба порцелянові Японці шкірили зуби так само як і перед тим.

Але дві ночи без спаня знможуть таки чоловіка. Хоч крізь повибивані вікна дуло студеним як лїд нічним вітром, то я завинувшись в свій плед, переспав ту ніч знаменито, потішаючись фільософічними гадками: Хто знає, до чого то придало ся; може я тою жертвою викупив ся у молоха війни.

Із звітів одної або другої сторони про якийсь атак або хід битви і страти годї довідати ся правди, бо они або в найлїпшім слу-

армії прибрала широкі розміри і тому так остро поступлено з раскольниками. Раскольники то секта, котра опираючись на заповіди божій: Не убий! виступає против війни яко найбільшого гріха против заповіди божої, а коли давними часами членів тої секти внушувано до служби у войску, она втекла, до Австриї, на Буковину (т. зв. „Пилипони“), де цісар Йосиф II. запоручив їм був свободу від войскової служби.

Дня 3 с. м. відбув ся в Петербурзі з'їзд мирових судиїв, на котрім ухвалено резолюцию висказуючу конечну потребу рефори. В Твері губернатор кн. Урусов числячись з обставинами хвилї, виголосив бесїду, в котрій говорив о законнім обмеженю власти губернаторів. Се хиба вже найхарактеристичнїйше для дотеперішних відносин в Росиї, коли сам губернатор промавляє за обмеженем власти губернаторів. Видко, що кн. Урусов знає дуже добре своїх людий.

Здає ся, що тепер надходить вже дійстно конець Порт Артурови і его оборонцям. Коли би навіть ще перед капітуляциєю сеї кріпости приплила балтийска фльота, то мабуть не вдїє нїчого, бо буде мати против себе цїлу японьску фльоту. Японцї взяли ся на способи і нищать тепер з горба „203 метрів“ всї російскі кораблї военні; скоро же їх понищать, фльота японьска буде могла зовсїм спокійно вирушити против надпливаючої балтийскої ескадри. Доси затопили Японцї російскі панцирники „Полтаву“ і „Баян“, а „Ретвізана“ так значно ушкодили, що він знову дуже перехилив ся на бік.

# Новинки.

*Львів дня 8-го грудня 1904.*

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс практиканта концептового ц. к. Намістництва, Януша Самолевича з Печенїжина до Косова.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** перенесла заступників учителїв: Ів. Маєрского з I шк. реаль. у Львові до IV-ої гімназиї у Львові, а Вит. Рибчиньского з IV-ої гімназиї до I-ої шк. реальної у Львові. — П. Міністер віроісповідань і просьвіти виділив публичні і приватні семинариї учительскі женьскі у Львові з під надзору краєвого інспектора шкільного Болесл. Барановского і поручив надзір над ними краєвому інспекторови шкільному Том. Токарскому.

— **Вибори до Ради повітової** в Збаражи розписало ц. к. Намістництво: з сільских громад на день 24, з міст на 25-го, а з більшої посїлости на 26 сїчня 1905.

— **Стипендиї для молодежи.** Головний виділ товариства „Просьвіта“ у Львові розписує конкурс на дві стипендиї ім. Євс. Грушкевича. Стипендиї виносять по 200 К, а убігатись о них можуть наслїдники Грушкевичів, а іменно Віктора, Сильвестра, Кипріяна і Самуіла Грушкевичів, а також живучого професора Теофіля Грушкевича.— Дальше розписує той виділ конкурс на одну стипендийну запомогу в сумі 240 К ім. Теодора Качали, призначену для сина руского селянина, ученика середних шкіл або унїверситету, що може виказати ся відзначаючими або добрими успіхами в науках. Просьби треба вносити до 15 грудня до головного виділу товариства „Просьвіти“ у Львові (Ринок ч. 10).

— **Утеча убийників із судової салї.** З Будапешту доносять: Перед трибуналом судиїв присяжних в Сатмар відбувала ся оногди карна розправа против Ілиї Бреска і Юрка Цекара о злочин убийства. В хвили, коли судиї присяжні удали ся на нараду, щоби відповісти на поставлені їм трибуналом питаня, оба злочинники втекли із судового будинку. Сейчас розіслано за ними погоню, але утїкачів доси не зловлено.

— **Сніг в Ішпанії.** З Мадриду доносять, що там упали такі снїги, яких нїхто не памятає. Торговлї і театри позамикані, улицї пусті, бо через снїжні засипи годї перебристи. З передмість нїхто не може дістати ся до середмістя. До відгортаня снїгу та до розвоженя хлїба по домах уживають війска.

— **Сильні морози** і снїжницї, яких навіть найстарші люди не памятають, панують тепер в Швайцариї. В долинї Енгадін показував оногди термометер 25 степенів морозу. — Також в Італиї і в Ішпанії упали великі снїги, в наслїдок чого в многих місцях перервана комуникация. В наслїдок снїжних заметий лучило ся також кілька пригод на зелїзницях. Під Салїняс в Ішпанії поїзд поспішний, їдучий з Барцельони, наїхав на товаровий поїзд і цїлком его поторощив. З людий на щастє не погиб нїхто. На шляху Валенция-Алькой вискочив із шин поспішний поїзд на мостї над рікою Серпіс. Шість вагонів товарових упало до ріки. Шість осіб есть тяжко ранених.

— **Лїцитация творів Верещагина.** В Петербурзї відбуде ся небавом публична лїцитация артистичної спадщини славного російского маляря Верещагина, що погиб разом з адміралом Макаровим при затоненю корабля „Петропавловска“ під Порт Артуром. Спадщина та обіймає 140 образів і начерків та богато рисунків. Між ними суть також начерки до образу з війни всхідно-азийскої.

— **Перший страйк в Туреччинї** вибух сими днями серед робітників тютюнового монополю, але скінчив ся дуже скоро. Міністер бо полїциї узнав страйк за бунт против власти і велїв арештувати 200 робітників за підбурюванє. По тих арештованях повернули прочі робітники до працї.

— **Землетрясенє** замічено оногди в ріжних сторонах Каринтиї. Землетрясенє то не зробило нїякої шкоди.

— **Смерть від горівки.** Від Сокаля пишуть: Іван Андрущишин, родом з Жужеля, служив наймитом кілька лїт в селї Завишнї, а опісля оженив ся з сестрою війта завишеньского Павла Царика. Дня 2 с. м. був згаданий Іван занятий на стациї зелїзничій в Сокали при перепомпованю спиритусу та так не пожалував губи, що привезено его вечером в стані безпритомнім до села, де по кілька-

---

чаю бувають недокладні, або умисно перекручені, після того, як кому потреба; длятого треба конче послухати ще, що каже й друга сторона або й якісь достовірні наочні сьвідки. Отже адмірал Макаров так представляє згаданий повисше атак:

Шість торпедовців, котрі під командою капітана Матусевича в ночи з 10 марта поплили на широке море, стрітили неприятельскі торпедовцї, за котрими плили кружляки. Прийшло до завзятої борби, підчас котрої торпедовець „Властний“ затопив торпедом одну неприятельску лодку торпедову. (Того в своїм звіті не згадує про се нїчого; що найбільше можна би здодадувати ся, що Макаров доносить тут о контрторпедовци „Акацукі“, про котрий то доносив в своїм звіті, що на нїм розірвало бічну парову руру і убило чотирох топників. Таке ушкодженє корабля в найнизшім місци під водою можна уважати за доказ, що его поцїлила пливуча міна або торпедо). Коли судна вертали назад, „Стерегущий“, котрого командантом був поручник Сергієв, розбив ся, стратив свою машину і почав хилити ся на бік. О 8 год. рано вернуло пять торпедовців назад. Коли положенє „Стерегущого“ стало очевидно критичне, вивісив я мою фляґу на „Новіку“ і поспішив ему на поміч. Але пять неприятельских кружляків обступили наші торпедовцї і надпливала неприятельска панцирна ескадра. Менї не удало ся „Стерегущого“ виратувати і він затонув. З залоги кораблїв, які брали участь в нічній борбі, один офіцир був тяжко зранений а три легко, два вояки згинули а 18 єсть зранених. (Як видимо, то й затопленє „Стерегущого“ представляє Макаров зовсїм инакше як Того. Із звіту Макарова можна би здогадувати ся, що той торпедовець попав ся на плаваючу міну, котра его розсадила, а Японцї аж пізнїйше конець ему зробили). Макаров доносив дальше:

О 9 год. 15 мін. розпочали 14 неприятельских кораблїв, які зібрали ся під Порт Артуром, бомбардувати місто і бомбардували аж до 1 год. з полудня. Я припускаю, що неприятель вистріляв 154 стрілен 30 центиметрового калїбру. Ушкодженя кораблїв суть незначні, они всї здібні до бою. Наші страти такі: Один офіцир легко зранений, один вояк згинув, чотири зранених. Осьвітленє побoевища рефлекторами удало ся дуже добре; сальви наших батерий змусили неприятельскі торпедовцї до відвороту. Рано з початком бомбардованя відповідали пушки кріпости на неприятельский огонь. Залога всїх кораблїв дала доказ великої холоднокровности; на межипокладі роблено всюди звичайну роботу мимо того, що падали неприятельскі кулї.

12. Дальші зміни в російских. — Новий атак на Порт Артур і бомбардованє міста. — Друга неудала проба з брандерами.

До всего мала Росия в перших початках сеї війни ще й не мало клопоту з командантами. Річ більше як певна, що при іменовано всїляких командантів грали велику ролю впливи і інтриґи Алексієва та его приятелїв. Командантом всеї манджурскої армії був ґен. Лїневич, Поляк з роду, як говорено, права рука Алексієва. На его місце іменовано Куропаткина. Адмірала Штарка з Порт Артура і адмірала Штакельберґа з Владивостока відкликано. В заступстві хорого Штакельберґа був командантом ескадри капітан Райценштайн, котрий показав був досить енерґічности і зручности. За его заслугу, хоч правда, що не велику, зроблено ему надію, що іменують его контрадміралом, а поки що контрадмірала Єсена іменовано командантом ескадри у Владивостоцї, а Райценштайна его заступником. Контрадмірала Моляса призначено на шефа ґенерального штабу при Макарові в Порт Артурі. Заступником Моляса зроблено контрадмірала Лохіньского, а контрадмірал Ухтомский лишив ся в Порт Артурі без нїякого окремого призначення. Наконець приїхав ще 15 марта до Порт Артура вел. кн. Кирил Владимирович, котрий став шефом маринарского відділу в штабі команданта фльоти Тихого Океана, адмірала Макарова.

Здає ся, що всї тоті зміни, головно в маринарцї, були пороблені не лиш в цїли обсадженя високих становищ здібними людьми, але й задля усуненя бодай на борзї того розладу, який настав був за намістника Алексієва. Один наочний сьвідок розповідає, що зараз по першім атаку Японців на Порт Артур настало було в містї велике обуренє не лиш на самих Японців але й на офіцирів маринарки. Майже дві третини тих панів мали тої ночи урльоп. Декотрі були на іменинах пані Штарк жінки адмірала, богато офіцирів було в театрі, то знов дома або у сусїдів і т. д. Офіцирів мусїла аж полїция вишукувати, і они вернули на свої кораблї аж тодї, коли Японцї вже були вже відплили. На батериях не було роздїленої мунїциї і мимо грізного положеня вояки стояли без патронів коло пушок. Що так було, можна здогадувати ся і з того, що деякі офіцири публично критикували поступованє своїх командантів і ґен. Штессель в заступстві Алексієва мусїв аж видати письмо до тих офіцирів, в котрім каже, що: не яло ся, щоби офіцири критикували на публичних місцях поступованє своїх командантів; лїпше нехай они подумають над тим, як мають сповняти свій обовязок.

Дальша акция военна вела ся досить спокійно і тихо. Зашахувавши російску фльоту в Порт Артурі і Владивостоцї, взяли ся Японцї перевозити з цїлою силою своє сухопутне войско до Кореї. Чуючись панами на мори, перенесли они перевіз войска з Чемульпо трохи дальше на північ до міста Чінампо; звідси побудували гостинець до Пеньяну і так висилали щораз більші маси войска над ріку Ялу.

Але якраз длятого фльота російска в Порт

нацятьох годинах спустив духа. Мав около 40 літ, а полишив вдову з 2-ма малими дітьми.

— **Катастрофа на мості.** З Осьвенціма доносять: Ві второк о 9 год. вечер заломив ся державний міст на ріці Солї, через який вела дорога з міста на дворець. Саме тоді через міст їхав фінкер з 4 особами і упав до води разом з кіньми. Всї їдучі потовкли ся, а найтяжше почтовий касиєр Шабенбек, котрий упав на кригу леду і розбив собі голову.

— **Примхи богачки.** Паннї Мариї Вуд, дочці філядельфійского міліонера, навкучило ся дармувати і на перекір родини наняла ся за служницю у якоїсь богатої родини в Філядельфії. Панна Вуд пере, прасує і варить а господарі з неї вповні вдоволені і платять міліонерці по 4 доляри тижднево. Панна Вуд запевняє, що нїколи не була так щасливою, як тепер, але чи та фантазия міліонерки буде довго тревати?

## ТЕЛЄҐРАМИ.

**Відень** 8 грудня. Палата панів відбула вчера засїдане, на котрім представили ся палаті нові міністри.

**Білград** 8 грудня. Ґруїч зложив місию утвореня кабінету.

**Петербург** 8 грудня. (Урядово). Ґен. Сахаров телеграфує: Японці острілювали дня 6 с. м. з трох сторін місцевість положену коло передолини Лянценґулін. Наша передна сторожа завернула. Двох козаків було ранених, трох забитих, чотирох брак, а 9 коний згинуло. Японці пішли відтак в сторону як Тапідушан.

**Токіо** 8 грудня. (Бюро Райтера). Під Порт Артуром здобули Японці горб Аказакі. Панцирник „Баян“ затоплено.

**Токіо** 8 грудня. (Урядово). Комендант маринарскої артилериї під Порт Артуром доносить, що острілюване російских кораблїв веде ся безустанно і все з добрим успіхом. Обчисляють, що російскі кораблї були поцїлені що найменше 134 ґранатами. Після спостереженя з горба „203 метрів“ панцирник „Полтава“ затонув, а „Ретвізан“ сильно похилив ся. Армія російска намагала ся здобути горб „203 метрів“ з горба „Аказака“, була однак змушена уступити ся звідтам, а Японці дня 6 с. м. заняли горб „Аказака“. Того самого дня здобуто два инші горби недалеко форту Іцшан. На просьбу Росиян позволено на шестигодинний роз'єм в цїли похороненя погибших.

**Токіо** 8 грудня. (Урядово). Вожд армії облоговової доносить: Наші пушки корабельні острілювали російскі кораблї в пристані від дня 3 до 5 с. м. Декотрі з них, як здає ся „Побєда“ і „Ретвізан“ були богато разів поцїлені. Дня 5 по полудни японьский ґранат поцїлив російску пороховню на полудне від Переншан і висадив еї у воздух. Через дві години було відтак видко в тім місци полумінь. Того самого дня тяжкі пушки японьскі наробили російским кораблям великої шкоди, меже иншими видко було над „Полтавою“ густу хмару диму. В казематах коло форт Ерлюншан забрано дня 4 с. м. 2 російскі скорострільні пушки.



### Курс львівский.

| Дня 7-ого грудня 1904. | платять | жадають |
|---|---|---|
| **I. Акциї** за штуку. | К. с. | К. с. |
| Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . . | 543·— | 553·— |
| Банку гал. для торгов. по 200 зр. | —·— | 260·— |
| Зелїз. Львів-Черків.-Яси . . . . . | 580·— | 588·— |
| Акциї фабр. Липиньского в Сяноку. | 350·— | 370·— |
| **II. Листи заставні** за 100 зр. | | |
| Банку гіпот. 5% преміов. . . . . | 111·25 | —·— |
| Банку гіпот. $4\frac{1}{2}$% . . . . . . . . | 101·30 | 102 — |
| $4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краев. | 101·50 | 102.20 |
| 4% листи застав. Банку краев. . | 99·20 | 99 90 |
| Листи застав. Тов. кред. 4% . . . | 99·80 | —·— |
| „ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ. | 99·80 | —·— |
| „ „ 4% льос. в 56 літ. | 99·10 | 99·80 |
| **III. Обліґи** за 100 зр. | | |
| Пропінацийні гал. . . . . . . . . | 99·60 | 100 30 |
| Обліґи ком. Банку кр. 5% II ем. | 102·80 | —·— |
| „ „ „ „ $4\frac{1}{2}$% | 101·30 | 102 — |
| Зелїз. льокальн. „ 4% по 200 кор. | 98·80 | 99·50 |
| Позичка краев. з 1873 по 6% | —·— | —·— |
| „ „ 4% по 200 кор. | 99·30 | 100 — |
| „ „ м. Львова 4% по 200К. | 97 40 | —·— |
| **IV. Льоси.** | | |
| Міста Кракова . . . . . . . . . | 85 — | 91·— |
| Австр. черв. хреста (Курс віденьский) . . . . . | 54 — | 56·— |
| Угорск. черв. хреста . . . . . | 28·80 | 29·80 |
| Іт. черв. хрес. 25 фр. . . . . . | —·— | —·— |
| Архік. Рудольфа 20К. . . . . . | 66 — | 70 — |
| Базиліка 10 К . . . . . | 20·95 | 21·95 |
| Joszif 4 К. . . . . . | 8·25 | 9.50 |
| Сербскі табакові 10фр. . . . . . | 9·50 | 11 — |
| **V. Монети.** | | |
| Дукат цісарский . . . . . . . . . | 11·26 | 11·40 |
| Рубель паперовий . . . . . . . . | 2·53 | 2·55 |
| 100 марок німецких . . . . . . . | 117 30 | 117·90 |
| Доляр америк. . . . . . . . . . | 4·80 | 5·— |

Артурі непокоїла їх дуже і адмірал Тоґо завзяв ся був еї знищити. Способи, якими він то хотів зробити, вже тепер ясні. В ночи підкидали Японці плаваючі міни, а зрана бомбардували місто і старались або вигнати або виробити російскі кораблї з пристані в тій надії, що бодай котрийсь з них вийде на міну та вилетить у воздух. То був один спосіб, а другий то замкнене в'їзду до пристані затопленими кораблями. Дня 22 марта дав комендант фльоти знати:

О півночи підплили два неприятельскі торпедовці до вовнішного рейду, але рефлектори батерий їх відкрили та повитали огнем з батерий і трох канонірских лодий. Японці відтак відступили ся. О 4 ій годині досьвіта відперто другий атак Японців, виконаний трома неприятельскими торпедовцями. Коли зачало з рігя, підпливали, надходячи з ріжних сторін три неприятельскі відділи а то: 6 панцирників, 6 панцирних кружляків, 6 кружляків другої і третої кляси і вісім торпедовців. О 7 годині рано почала наша ескадра кружляків випливати з внутрішної пристані; яко перший виплив кружляк „Асколд“ з моєю фляґою. Неприятельскі панцирники (лінїєві кораблї) підплили під Ляотешан і дали може 100 вистрілів на Порт Артур і може тількож на окрестність. Наші кулі мимо далекої віддалї били дуже добре. Около 10 години рано поцїлив наш ґранат один японьский кружляк, котрий мусів зараз відплисти. Бомбардоване скінчило ся о 11 год. і кораблї відплили. Комендант залоги в Порт Артурі, ґен. Штессель каже ще, що неприятельска ескадра около 9 год. рано поділила ся на дві части. Панцирники і торпедовці уставились межи Ляотешаном і Голубиним заливом, підчас коли кружляки в двох громадках станули на полудни і на полудневім всходї від Порт Артура. О 9 год. 20 мін. розпочав „Ретвізан“ огонь понад Ляоташан на неприятельскі кружляки, котрі відповідали і цїляли на місто. Отже друге непряме острілюване кріпости.

Адмірал Тоґо так доносив о сім атаку: Дня 22 марта маневрувала сполучена фльота як було предвиджено. Два відділи контрторпедовців плавали, як було приказано, в ночи з 21 марта аж до рана дня 22 марта перед Порт Артуром. Хоч наші контрторпедовці в тім часї були виставлені на неприятельский огонь, то все-таки не дізнали они нїякого ушкодженя. О 8 годинї рано показала ся перед Порт Артуром головна ескадра. Того само дня вислано одну часть фльоти до Голубиного заливу а лінїєві кораблї „Фудзі“ і „Яшіма“ одержали приказ острілювати внутрішну пристань непрямим способом. Підчас острілюваня почали неприятельскі кораблї виходити один за другим з пристані. Коли же непряме стріляне скінчило ся, видко було пять російских боєвих кораблїв і чотири контрторпедовці. Ми були тої гадки, що неприятель хоче нас своїми рухами звабити під форти. Неприятель острілював нас також непрямим стрілянем із своїх кораблїв. Єго стрільна падали численно близько „Фуджі“, але не наробили на наших кораблях нїякої шкоди. Около третої години відплили наші кораблї від порту.

Характеристичне підчас сего атаку було лиш то, що російскі кораблї виплили вже були з пристані; видко набрали вже були відваги і готові були атакувати неприятеля, котрий тепер мусів держати ся ще дальше як давнїйше, не міг з боку приглядати, де падуть кулї в Порт Артурі, вислані непрямим способом, і давати о тім знати.

Тимчасом як з одної сторони Японці щораз більше висаджували войска в Чінампо в Кореї, так знов і Росияни чим раз скорійше і більшими масами старали ся запровянтувати кріпость. Що дня привожено до Порт Артура по 40 ваґонів пшеницї, ячменю і муніциї. Японці в Кореї посували ся що раз дальше на північ, аж около 24 марта ґен. Мищенко дав знати, що одна японьска дивізия яко аванґарда станула вже в місті Анджу. Тота дивізия складала ся з чотирох полків піхоти, одного полку кавалериї, одного полку артилериї, шість батерий по шість пушок, одного баталїону пionірів і одного баталїону тренів, всего разом 14 000 мужа.

(Дальше буде).

## Поїзди льокальні.

### Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята).

### Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

## НАДІСЛАНЕ.

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

*Дирекция промислового музея.*

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

# ОГОЛОШЕНЯ.







З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).